

POSTANOWIENIE

Dnia 22 listopada 2016 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Zbigniew Myszka

w sprawie z powództwa W. W.

przeciwko P. Spółce Akcyjnej w W.

o przywrócenie do pracy i wynagrodzenie za czas pozostawania bez pracy,
na posiedzeniu niejawnym w Izbie Pracy, Ubezpieczeń Społecznych i Spraw
Publicznych w dniu 22 listopada 2016 r.,

na skutek skargi powódki o stwierdzenie niezgodności z prawem wyroku Sądu
Okręgowego - Sądu Pracy i Ubezpieczeń Społecznych w S. z dnia 11 grudnia 2015
r., sygn. akt VII Pa (...),

**odrzuca skargę i zasądza od skarżącej na rzecz strony
pozwanej kwotę 120 (sto dwadzieścia) zł tytułem zwrotu kosztów
zastępstwa procesowego w postępowaniu skargowym.**

UZASADNIENIE

Powódka W. W. w dniu 13 sierpnia 2013 r. złożyła pozew przeciwko
pozwanej P. Spółce Akcyjnej w W. o przywrócenie do pracy wobec niezgodnego z
prawem rozwiązania umowy o pracę bez wypowiedzenia oraz o zapłatę
wynagrodzenia za cały czas pozostawania bez pracy, od którego uiściła opłatę
sądową w kwocie 2.760 zł. Wyrokiem z dnia 10 kwietnia 2015 r. Sąd Rejonowy w
G. oddalił powództwo i zasądził od powódki na rzecz pozwanej kwotę 60 zł tytułem
zwrotu kosztów zastępstwa procesowego. Następnie po rozpoznaniu apelacji
powódki Sąd Okręgowy w S. VII Wydział Pracy i Ubezpieczeń Społecznych
wyrokiem z dnia 11 grudnia 2015 r. zmienił powyższy wyrok w ten sposób, że

przywrócił powódkę do pracy w pozwanej spółce na dotychczasowych warunkach pracy i płacy, zasądził od pozwanej na rzecz powódki kwotę 134.941,05 zł tytułem wynagrodzenia za czas pozostawania bez pracy za okres od 1 sierpnia 2013 r. do 11 grudnia 2015 r. pod warunkiem podjęcia pracy, a także kwotę 5.520 zł tytułem zwrotu kosztów zastępstwa procesowego i kwotę 4.170 zł tytułem zwrotu kosztów procesu za drugą instancję. W uzasadnieniu Sąd drugiej instancji wskazał, że na kwotę 5.520 zł składają się koszty zastępstwa procesowego od roszczenia o przywrócenie do pracy policzone w podwójnej wysokości stawki minimalnej (2 x 60 zł) oraz koszty zastępstwa procesowego od roszczenia o wynagrodzenie za czas pozostawania bez pracy (3.600 zł x 75% x 2). Natomiast na kwotę 4.170 zł składają się koszty zastępstwa procesowego w sprawie z roszczenia o przywrócenie do pracy (60 zł) oraz od roszczenia za wynagrodzenie za czas pozostawania bez pracy (1.350 zł), jak również zwrot uiszczanego przez powódkę wpisu od apelacji.

Zażaleniem z dnia 20 stycznia 2016 r. powódka zaskarżyła tylko postanowienie zawarte w wyroku Sądu Okręgowego w S. dotyczące zasądzenia na jej rzecz 5.520 zł tytułem zwrotu kosztów zastępstwa procesowego, z pominięciem kwoty 2.760 zł stanowiącej wpis od pozwu. Postanowieniem z dnia 4 lutego 2016 r. zażalenie zostało odrzucone na podstawie art. 373 w związku z art. 394² § 1 i art. 397 § 2 k.p.c. z argumentacją, że nie przysługuje ono na postanowienie sądu drugiej instancji zmieniające po rozpoznaniu środka odwoławczego postanowienie sądu pierwszej instancji.

Skargę o stwierdzenie niezgodności z prawem części prawomocnego wyroku Sądu Okręgowego w S. z dnia 11 grudnia 2015 r. dotyczącej niezasądzenia zwrotu wpisu od pozwu w kwocie 2.760 zł wniosła powódka, zarzucając naruszenie: 1/ art. 98 ust. 1 i 3 k.p.c. w związku z art. 2 ust. 1 oraz art. 3 ust. 2 pkt 1 ustawy z dnia 28 lipca 2005 r. o kosztach sądowych w sprawach cywilnych (jednolity tekst: Dz.U. z 2016 r., poz. 623) przez zasądzenie na rzecz powódki wyłącznie zwrotu kosztów zastępstwa procesowego, bez zasądzenia zwrotu wpisu od pozwu w kwocie 2.760 zł; 2/ niezastosowania art. 316 § 1 k.p.c. przez niewzięcie pod uwagę za podstawę orzekania stanu istniejącego w chwili zamknięcia rozprawy i niezasądzenia na jej rzecz zwrotu opłaty od pozwu pomimo wygrania przez nią

sprawy przed Sądem drugiej instancji, 3/ art. 378 § 1 k.p.c. przez nierozpoznanie sprawy w granicach apelacji.

Uzasadniając wniosek o przyjęcie skargi wskazała, iż zaskarżony „wyrok” jest niezgodny z art. 98 ust. 1 i 3, art. 316 § 1, art. 378 § 1 k.p.c. oraz art. 2 ust. 1 oraz art. 3 ust. 2 pkt 1 ustawy z dnia 28 lipca 2005 r. o kosztach sądowych w sprawach cywilnych, a zaskarżone orzeczenie wyrządziło skarżącej szkodę w wysokości 2.760 zł, utrzymując równocześnie, że jego zmiana lub uchylenie w drodze przysługujących stronie środków prawnych nie było i nie jest możliwe.

W oparciu o powyższe skarżąca wniosła o stwierdzenie, że w zaskarżonej części wyrok Sądu Okręgowego w S. z dnia 11 grudnia 2015 r. jest niezgodny z prawem, a także o orzeczenie o kosztach postępowania skargowego według norm przepisanych.

W odpowiedzi na skargę pozwana wniosła o odrzucenie skargi jako niedopuszczalnej oraz o zasądzenie od powódki na rzecz pozwanej zwrotu kosztów zastępstwa procesowego według norm przepisanych.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje:

Skarga o stwierdzenie niezgodności z prawem „niepełnego” postanowienia o kosztach zawartego w pkt II wyroku Sądu Okręgowego w S. z dnia 11 grudnia 2015 r. okazała się niedopuszczalna pomimo treści repliki na odpowiedź pozwanego na skargę, ponieważ takiemu zaskarżeniu podlegają wyłącznie wyroki sądowe (art. 424¹ k.p.c.) oraz szkody spowodowane przez wydanie wyroku, którego skarga dotyczy (art. 424⁵ § 1 pkt 4 k.p.c.), ale nie podlegają już pomieszczone w wyroku postanowienia (por. utrwaloną aktualną judykaturę jednolitych postanowień Sądu Najwyższego z: 9 maja 2012 r., V CNP 63/11, LEX nr 1211174; 21 lutego 2013 r., III CNP 2/13, LEX nr 1311757; 9 października 2013 r., II CNP 34/13, LEX nr 41380877; 13 marca 2014 r., II CNP 64/13, LEX nr 1455105). Oznacza to, że przedmiotowemu nadzwyczajnego trybowi skargowemu nie podlegają postanowienia w przedmiocie zwrotu „niepełnych” kosztów postępowania, choćby zostały pomieszczone w wyroku, którego wygrywająca proces skarżąca przecież nie zwalcza.

W konsekwencji Sąd Najwyższy postanowił jak w sentencji w zgodzie z art. 424⁸ § 1 k.p.c., orzekając o należnych stronie pozwanej kosztach postępowania skargowego. W tej sytuacji skarżącej pozostaje uważniejsza lektura art. 424¹ k.p.c. i rozważenie ewentualnego wykorzystania jego dyspozycji dla „odzyskania” zwrotu opłaty od pozwu na podstawie dyspozycji wymienionego przepisu, jeżeli uzna i dowiedzie, że zachodzą warunki w nim przewidziane, choćby „kategorycznie” zaprzeczała takiej możliwości procesowej w replice na odpowiedź pozwanego na niedopuszczalną skargę.